

SPERANȚA

Junie 2021

Anul 8, Nr. 87

DUCEȚI-VĂ ÎN TOATĂ LUMEA ȘI PROPOVĂDUIȚI EVANGHELIA!

Înălțarea la Cer a

Busuioc Belciu

Domnului Isus

COBORÂREA

Gabi Izsak

Duhului Sfânt

Copiii din

Pariverde

CU DUMNEZEU, CU OAMENII LUI DUMNEZEU, PENTRU OAMENI

ECHIPA DE CONSILIERI SPIRITUALI:

Gelu Bondor, Biserica Adelaide
Dorel Brândaș, Biserica Harul
Ioan Bușan, Biserica Perth
Daniel Cârpean, Biserica Harul
Marin Cucuian, Biserica Maranata
Traian Secară, Biserica Maranata
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța

ECHIPA EDITORIALĂ:

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangheliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Coordonator tehnic, printing, expediere email și facebook:
Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

PENTRU DETALII, CORESPONDENȚII:

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Daniela Hălmăjan, Biserica Speranța 0405574219
Emanoil Crăiță-Mândră, Prima Biserică Baptistă 0451276144
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393
Sarah Văran, Biserica Harul 0401754759

Costul unui abonament pe 1 an: \$40.00 + cheltuieli de transport.
CONT: Romanian Speranta Association Inc.
National Australia Bank,
BSB - 083214, CONT Nr. – 879530941

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic; Ph. 0423659724, email: sperantaaus@gmail.com

Națiunea noastră poate fi salvată!

„Îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara.” (2 Cronici 7:14)

Winston Churchill a repetat adesea faimoasa zicală: „*Cei care nu reușesc să învețe din istorie sunt sortiți să o repete*”. Aruncă o privire asupra societății de astăzi; condițiile care au precedat căderea multor mari civilizații sunt în vigoare. Vă întrebați: „*Poate fi salvată națiunea noastră?*”. Da! Dumnezeu i-a spus lui Avraam că dacă ar putea găsi în oraș doar zece oameni buni, El va scuti de judecată cetățile Sodoma și Gomora. Și o minoritate de oameni credincioși poate salva națiunea noastră. Cum? **Prin rugăciune!**

Dumnezeu a spus: „*Dacă poporul Meu, peste care chemat pe Numele Meu, se va smeri, se va ruga și va căuta Fața Mea, și se va abate de la căile lui rele, atunci îl voi auzi din Ceruri, îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara*”. (2 Cronici 7:14) Observați patru condiții importante menționate în acest text:

* „*Dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu.*”
Viitorul națiunii noastre nu stă în mâinile bancherilor, a vorbitorilor la televizor sau a politicienilor, ci se află în mâinile oamenilor răscumpărați ai lui Dumnezeu.

* „*Se va smeri, se va ruga și va căuta Fața Mea.*”
Dumnezeu, care nu are nevoie de autorizarea sau aprobarea nimănui pentru a acționa, promite să lucreze atunci când poporul Său se întoarce la El și îi va căuta fața în rugăciune.

* „*Și se va abate de la căile lui rele.*”
În loc să se plângă de ceea ce nu este în societate, Dumnezeu îi poruncește poporului Său să-și examineze propriile inimi pentru a vedea ce este în neregulă și pentru a se îndrepta. Și când el face aceasta, Dumnezeu promite să:

* „*Asculte din Cer, să ierte și să tămăduiască țara.*”
Adevărul este că depinde de noi, nu de altcineva! Nu este prea târziu. Națiunea noastră poate fi salvată dacă ne rugăm și îl căutăm pe Dumnezeu din toată inima.

DOAMNE, RIDICĂ ZIDURI DE PROTECȚIE...

Păstor Tony Berbece

În anul 1814 Danemarca a fost atacată de trupele aliate ale rușilor și suedezilor, urma rândul orașului *Schleswig* să fie decimat. Dar chiar la intrare era o casuță mică în care se afla o familie numeroasă. Acolo era și o bunicuță care se ruga mereu:

„Doamne, ridică ziduri de protecție în jurul nostru!”.

Un nepot a auzit rugăciunea bunicuței și cu toate că era plin de frică, nu putea crede cum Dumnezeu va putea ridica peste noapte zid în jurul lor, așa că a batjocorit credința bunicii lui. Toată noaptea n-au putut dormi din cauza urletelor de disperare din casele vecine, pentru că rușii și suedezii distrugneau tot în jur. Dar la ei nu intra nimeni. Bunicuța era tot acolo pe genunchi și îi cerea lui Dumnezeu să pună zid de protecție în jurul lor.

A doua zi când au tras obloanele de la ferestre au văzut cu toții cum peste noapte un viscol puternic a ridicat ziduri de nămeți în jurul casei de nu se putea vedea nimic dincolo de ele. Efectiv casa era ca o fortăreață protejată de ochii inamicilor.

Adesea vin, la slujbele pe care le țin, oameni care se află într-un război invizibil, un război al minții, în care dușmanii intră și distrug tot. Oamenii aceștia îmi cer să mă rog pentru mințile lor și mereu fac următoarea rugăciune:

„Doamne, ridică ziduri de protecție în jurul minților lor și pune straja ta de îngeri să le protejeze de duhurile și gândurile rele!”. Pare o rugăciune simplistă, dar funcționează mereu. După o vreme vin acești oameni și mărturisesc:

„Toni, efectiv simt cum acel zid de protecție există acolo, simt și îmi imaginez prin credință straja aceea de îngeri, chiar funcționează!”.

Sunt convins că și tu ai nevoie de ziduri de apărare și de o strajă de protecție, fie pentru minte, fie pentru suflet, fie pentru trup. Roagă-te ca bunicuța, și cere și peste tine protecție înaintea cotropitorilor acestora văzuți, dar mai ales nevăzuți. Mă rog pentru tine oricine ai fi și care citești aceste rânduri, te binecuvântează spunând:
„Pune Doamne zidurile tale de nepătruns în jurul celui ce se încrede în Tine!”.

Dragi frați și surori de credință

De la păstorul Viorel Iuga

Mai multă mulțumire.

Să ne facem timp să mulțumim Domnului pentru tot sacrificiul depus pentru noi. Să mulțumim Domnului individual, cu familia și cu cei prezenți în ocaziile de închinare publică.

Mai multă iubire.

Să îi iubim sincer pe toți frații și surorile de credință din casă și din adunare. Să îi iubim pe cei ca noi și pe cei diferiți, dar care sunt frații noștri. Să ne creăm ocazii pentru mărturisirea iubirii și pentru demonstrarea ei. Să-i iubim și pe cei care considerăm că nu merită. Cristos a făcut la fel.

Mai multă bucurie.

Știu că există multe greutăți. Să nu uităm însă că Domnul Isus Cristos este viu și Biserica este în atenția Sa. Să ne bucurăm de ce am primit prin Salvatorul nostru, să apreciem prezența Lui în noi și cu noi și să privim la viitor plini de speranță. Cel veșnic viu, Împăratul, ne pregătește veșnicia și va veni curând să ne ducă acasă, acolo unde ne așteaptă răsplătiri cerești și bucurie veșnică.

Păstor Viorel Iuga

În mod logic, în perioada următoare, bucuria ar trebui să vină în mod natural. În ciuda faptului că știm așa de bine despre sacrificiul Domnului Isus și că toți credem în învierea Lui, motivele de mâhnire nu dispar de la sine. Unii continuăm să ne rugăm pentru cei nemântuiți din familiile noastre, iar alții continuăm să ne rugăm pentru sănătate fizică. Unii, nu de mult v-ați despărțit de cei dragi, iar alții continuați să suferiți împreună cu ei. Chiar dacă nu este ușor, unii vă rugați pentru o viață mai bună din punct de vedere relațional sau material.

Dincolo de provocările zilnice, evenimentele naționale și mondiale vor să ne pună mai mult pe gânduri. Dacă am privi viața și viitorul prin perspectiva lumii, motivele de îngrijorare și uneori chiar de temere ar fi multiple. În ciuda acestor realități și a multor altor aspecte care vor să ne tulbure, vă invit să privim cu încredere spre Cer și spre Stăpânul universului.

Să ne amintim în fiecare zi că există un Dumnezeu care controlează tot ce se întâmplă la nivel macro și micro. Să ne bucurăm că Îl cunoaștem și că, prin Domnul Isus Cristos, avem o relație personală și proaspătă cu El. Să ne hrănim cât mai frecvent sufletul și mintea cu Adevărul. Să ne legăm mai mult de promisiunile Celui veșnic viu și de Împărăția Sa.

Conștienți că finalul este aproape, să ne investim viața și darurile cu discernământ. Fără a neglija necesarul vremelniciei, să ne investim mai mult în lucrurile care rămân, în cele care asigură rod veșnic. Când constatăm că lumea se îndepărtează de omenie și de moralitate, să ne amintim că *Soluția Salvării* și a reabilitării ei este numai în Domnul Isus Cristos. Conștienți de importanța confruntării oamenilor cu Evanghelia, să investim mai mult și mai creativ în prezentarea ei. Să vorbim despre pocăință și credință cu cei pe care îi cunoaștem și cu cei necunoscuți.

Sărbătorile sunt importante pentru noi, dar ar trebui să îi aducă multă bucurie și Domnului. Ce L-ar putea încânta mai mult decât să vadă că și în perioada următoare vor fi suflete care vor prețui și vor folosi corect jertfa Lui? Mărturișiți deci, rugați-vă și așteptați roade!

Este adevărat că ogorul a rămas mare, slujitorii sunt tot puțini, dar la fel de adevărat este și mesajul Psalmului 126:6:

„Cel ce umblă plângând, când aruncă sămânța, se întoarce cu veselie când își strânge snopii”.

Sărbători pentru gloria Domnului și pentru binecuvântarea multora!

La multi ani!

ZIUA COPILULUI

1 Iunie 2021

Am o întrebare...

Maria Luca

Fluturaș ce zbori grăbit
Poposind din floare-n floare
Ai putea... umblând prin lume
Să-mi răspunzi la o-ntrebare?

Mult aș vrea să știu ce mare
E pământul... și-aș mai vrea
Să-nțeleg din ce e cerul
Și ce are marea-n ea?

Ai putea să-mi spui ce taină
Se ascunde într-o floare?
De ce haina ta e plină
De lumină și culoare?...

Oare eu te-am supărat
De-ai plecat așa grăbit
Înspre zarea îndepărtată
Unde-i soarele-asfințit?

Nu-i nimic... mă duc la mama
Să o-ntreb... căci numai ea
De-i voi da o sărutare
Tot răspunsul mi-l va da!

Cântec de leagăn

Maria Luca

Nani, nani prunc iubit
Dormi cu mama liniștit...
Dormi cuminte pruncușor
Somnul lin... somnul ușor...

Eu încet te-oi legăna
Și cu drag îți voi cânta
O cântare minunată
Despre-un Fiu iubit și-un Tată,

Despre dragoste și dor
Și un Duh mângâietor...
Dormi cuminte pușor
Îngeri vor veni în zbor

Să vegheze somnul tău,
Soli trimiși de Dumnezeu
Să te poarte-n lumi de vis
Prin grădini de paradis...

Dormi... n-ai teamă de nimic...
Chiar de ești așa de mic
Ești iubit de Dumnezeu
Și vei fi iubit mereu!

Fă-te mic...

Ann Voskamp

Fotografiez lumina care curge pe perete, se așterne pe podeaua din scândură de pin și umple vase vechi, când ea îmi cere aparatul foto. Are trei ani neîmpliniți și mai puțin de un metru în înălțime. Apăs pe buton și prind lumina care se infiltrează în fibrele scândurii, în lemnul care a fost acum două sute de ani copac înalt în soare; ca și cum razele ar încerca să se strecoare prin crăpăturile vechi de veacuri și să învie cele moarte de mult, să înalțe iarăși cele doborâte la pământ. Privesc în imagini frumusețea dimineții, și mulțumesc Domnului pentru clipa de-acum, onorând-o cu obiectivul aparatului și cu ochii mei care văd cele sfinte.

De unde era să știu că un copil mă va conduce spre lumină?

„Mă lași pe mine, mami să fac poze? Nu stric nimic, promit!”

În ochi îi strălucește o dimineață de dincolo de timp, de dincolo de lume. Își deschide mâinile plinuțe ca să-mi arate cum o să aibă grijă de aparat. Copilul acesta mă topește ca pe unt și îi trec cureaua aparatului foto pe după gât.

„Mai zi-mi odată pe ce buton să apăs!”

Se uita în sus la mine. Cum pot cuprinde ochii ei atâta bucurie în stare pură?

„Uite, pe asta!” Îmi vine s-o respir ca pe parfumul de bujori în iunie... Ea apasă pe buton. Vază. Clic! Ușă. Clic! Rafturi. Clic! Mă molipsesc de râsul ei și o ascult cum merge prin casă, înregistrând fără sfială tot timpul și tot spațiul. Mama și copilul au făcut schimb; ea a plecat să caute frumusețea, iar eu să adun creioane, piese de *Lego* și cărți. Încerc să readuc ordinea în haos, în timp ce ea se reîntoarce în Eden și dă nume clipelor cu un aparat de fotografiat. Într-un târziu, se întoarce, cu fața acoperită de aparatul al cărui buton îl apasă la orice pas.

„Poți să-mi arăți ce am pozat?”

Îmi întinde camera atât cât îi permite cureaua; mă uit la ea cum nu-și mai încapă în piele de bucurie. Eu sortez haine în spălătorie. Ne cuibărim într-un morman de haine, cu capetele sprijinite unul de celălalt. Mă ia de gât și ne uităm la imaginile de pe ecranul luminos. Mă văd pe mine aplecată arătându-i pe care buton să apese; obiectivul ei m-a văzut ca pe un munte; simt cum urcă în ea râsul și își pune mâinile la gură ca să-și oprească balonașele. E încântată de operele ei. Zâmbesc... o masă... clanța ușii... o etajeră strâmbă... Și totuși, fiecare din fotografiile ei uimește... De ce? Din cauza unghiului din care au fost făcute! Perspectiva pe care o are de la înălțimea celor nouăzeci de centimetri ai ei îmi e nefamiliară și mi se pare fascinantă: tavanul din birou se arcuiește ca o boltă, patul e ditamai șalupa, iar scara, o prăpastie. Ea e Alice în Țara Minunilor și lumea oamenilor mari, deasupra și în jurul ei, e cât Everestul de înaltă.

„Îți plac, mamă?”

Mă mângâie pe obraz cu palma ei umedă de râs. Nu pot decât să murmur în timp ce privesc poză după poză.

„Sunt superbe! Superbe!”

Ea râde pe înfundate și nu mai rezist, las camera deoparte și o gâdil pe burtica fină, și ea lasă capul pe spate și eu o acopăr cu săruturi până la gât și râde în hohote și ne rostogolim fericite pe podea. Și când pornește iar să exploreze alte tărâmurii mărețe, mă uit după ea dorindu-mi să pot să o urmez, să mă întorc...

E oare posibil? Să pot pătrunde în măreție? Rămân pe loc... sortez haine, îmi pun gândurile în ordine...

DOAMNE, VREAU ACEASTĂ BUCURIE NESTĂPÂNITĂ, NEMĂSURATĂ!

Înălțarea la Cer a Domnului Isus

„Totuși, vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc...” (Ioan 16:7)

Păstor Busuioc Belciu

Inălțarea la Cer a Domnului Isus este un eveniment foarte important în istoria acestei lumi. După felul cum Dumnezeu S-a descoperit și a lucrat cu planeta Pământ, cunoaștem o împărțire a istoriei în trei perioade:

*** Perioada Tatălui**, care se mai numește „Dumnezeu deasupra oamenilor” ca și Creator și susținător al tuturor lucrurilor. Această perioadă a început odată cu creația și s-a terminat odată cu nașterea Domnului Isus

*** Perioada Fiului**, care se mai numește „Dumnezeu printre oameni” când Fiul Lui Dumnezeu a luat trup omenesc și s-a făcut asemenea oamenilor. I-a învățat pe oameni voia Lui Dumnezeu, s-a dat exemplu personal de ascultare față de Tatăl ceresc și, în final, a murit și a înviat pentru răscumpărarea lor, deschizând, prin jertfa Sa, „calea cea nouă și vie” spre Împărăția cerurilor. Perioada aceasta începe cu nașterea Domnului Isus și se termină în ziua înălțării la Cer.

*** Perioada Duhului Sfânt**, care se mai numește „Dumnezeu în oameni” pentru că Duhul Sfânt locuiește în inima celor credincioși și lucrează în ei transformarea după chipul Domnului Isus, îndeplinind astfel planul făcut din veșnicie: „Să facem om după chipul și asemănarea Noastră”. Perioada aceasta începe cu coborârea Duhului Sfânt, în ziua de

Rusalii, și se va încheia odată cu sfârșitul acestui pământ.

Deci odată cu înălțarea Domnului Isus la Cer se încheie cea de a doua perioada. Domnul Isus a spus ucenicilor și este valabil și pentru noi: „Vă este de folos să Mă duc”. Să încercăm, cu ajutorul Duhului Sfânt, să descoperim prin Cuvântul Domnului, din Noul Testament, care este folosul Înălțării la Cer a Domnului Isus.

1. Autoritatea învățăturii Domnului Isus crește odată cu Înălțarea Sa la Cer.

Întotdeauna când Domnul Isus îi învăța pe oameni, avea o mare autoritate. „După ce a sfârșit Isus cuvântările acestea, noroadele au rămas uimite de învățătura Lui; căci El îi învăța ca unul care avea putere, nu cum îi învățau cărturarii lor.” (Mat 7:28-29)

Faptul că trupul Domnului Isus nu a rămas în mormânt să putrezească ci s-a înălțat la Cer, îl deosebește de toți ceilalți învățători care au mai fost pe pământ. Fie ca meditația noastră la Înălțarea Domnului Isus să crească în noi respectul și ascultarea față de Cuvântul Domnului, care are pe el sigiliul morții, al învierii și al înălțării la Cer.

2. Prin înălțarea La Cer, Domnul Isus S-a așezat la dreapta Tatălui ca mijlocitor pentru toți cei credincioși.

„Cine-i va osândi? Cristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu, și mijlocește pentru noi!” (Rom 8:34)

În timpul de față Domnul nostru Isus Cristos, Prietenul nostru Cel bun este Mijlocitor și putem să apelăm pentru iertarea oricărui păcat cunoscut, iar El promite iertarea celor care se pocăiesc din toata inima, DAR să nu uităm că noi așteptăm o zi a judecății, care este foarte aproape și vine pe neașteptate. Atunci Cel care astăzi este Avocat (Mijlocitor), atunci va fi JUDECATORUL Cel drept, dar și Martorul credincios și adevărat, care cunoaște toate tainele inimii. Să ne grăbim să ne pregătim inimile pentru ziua aceea.

3. Prin înălțarea la Cer a Domnului Isus s-a făcut posibilă coborârea Duhului Sfânt pe pământ pentru ca să continue lucrarea de pregătire a Bisericii pentru Ziua cea Mare.

„Totuși, vă spun adevărul: Vă este de folos să Mă duc; căci, dacă nu Mă duc Eu, Mângâietorul nu va veni la voi; dar dacă Mă duc, vi-L voi trimite.” (Ioan 16:7)

Luni, în Săptămâna Paștelor, niște greci au vrut să-L vadă pe Domnul Isus, și când a văzut lucrul acesta,

„Drept răspuns, Isus le-a zis: „A sosit ceasul să fie proslăvit Fiul omului. Adevărat, adevărat, vă spun, că, dacă grăuntele de grâu, care a căzut pe pământ, nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce multă roadă”.” (Ioan 12:23-24)

Zicând acestea, Domnul Isus a arătat că, atâta vreme cât rămâne în trupul acesta asemănător cu al nostru, nu putea să fie în același timp la Ierusalim dar și în Grecia și în America și în Australia, (deși era nevoie) pentru că era limitat ca și noi la timp și spațiu. Singurul scop la care l-a ajutat trupul fizic, ca al nostru, a fost acela că a putut să se aducă jertfă de ispășire pentru toți oamenii, fiind om, dar om fără păcat. Dar, ca și grăuntele de grâu care a căzut pe pământ, prin moarte, înviere, înălțarea la Cer și pogorârea Duhului Sfânt, El S-a multiplicat în miliarde de credincioși și trăiește în ei prin Duhul Sfânt și, prin ei, continuă în toată lumea lucrarea de a duce pe mulți fii la Slavă.

4. Prin înălțarea la Cer a Domnului Isus avem învățătura și exemplul cum putem și noi să fim înălțați la Cer.

Să-l lăsam pe apostolul Pavel să ne explice lucrul acesta prin textul din Filipeni 2:5-10: „Să aveți în voi gândul acesta, care era și în Cristos Isus: El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce. De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult, și L-a dat Numele care este mai pe sus de orice nume; pentru ca în Numele lui Isus să se plece orice genunchi, al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ”.

Iacov, fratele Domnului, spune același lucru în cartea sa: „Smeriți-vă înaintea Domnului, și El vă va înălța”. (Iacov 4:10)
Aceasta-i Calea cea nouă și vie care duce la slavă împreună cu Domnul Isus.

5. Prin înălțarea la Cer a Domnului Isus avem garanția revenirii Lui, ca să ne ducă în Cer.

„Și cum stăteau ei cu ochii pironiți spre cer, pe când Se suia El, iată că li s-au arătat doi bărbați îmbrăcați în alb, și au zis: „Bărbați Galileeni, de ce stați și vă uitați spre cer? Acest Isus, care S-a înălțat la Cer din mijlocul vostru, va veni în același fel cum L-ați văzut mergând la cer.” (Fapte 1:10-11)

Harul Domnului Isus să fie peste toți cei ce-L așteaptă în curăție. Amin!

BINECUVÂNTARE LA BISERICA PENTICOSTALĂ PHILADELPHIA

REFLECTAREA RELĂȚIEI PĂRINȚILOR CU DUMNEZEU ÎN BINECUVÂNTAREA COPIILOR

Zia de Duminică 9 Mai 2021, a fost o zi de sărbătoare pentru Biserica Philadelphia. Fiind ziua Domnului, ne-am închinat, atât dimineață (10am) cât și seara (6pm) împreună cu membrii Bisericii, dar și cu cei ce ne-au urmărit în mediul *on line*, pe canalul YouTube și Facebook Philadelphia.

În cadrul slujirii de dimineață, pe lângă timpul de rugăciune, am avut un serviciu divin de binecuvântare copii. Două familii tinere din Biserica noastră au venit în Casa lui Dumnezeu cu copiii primiți din partea Domnului. Familia Sergiu și Ramona Pop sunt părinți pentru a doua oară și au venit în prezența lui Dumnezeu cu fetița Adelina Naomi. Familia Philip și Tabita Buciu sunt părinți pentru prima dată, primind din partea Domnului o fetiță căreia i-au pus numele Amelia.

Mesajul, la acest Serviciu divin special, a fost adus de fratele păstor Gabi Izsak și a fost inspirat din Psalmul 37:25: „Am fost tânăr, și am îmbătrânit, dar n-am văzut pe cel neprihănit părăsit, nici pe urmașii lui cerșindu-și pâinea”.

Ideea principală scoasă în evidență prin mesaj a fost aceea că părintele (cel neprihănit), este binecuvântat, dar relația lui cu Dumnezeu se reflectă și are impact și în modul în care urmașii lui sunt binecuvântați.

A fost menționat rolul important al părinților în determinarea binecuvântării asupra copiilor, un exemplu în acest sens fiind Timotei, episcopul Bisericii din Efes:

„Îmi aduc aminte de credința ta neprefăcută, care s-a sălășluit întâi în bunica ta Lois și în mama ta Eunice, și sunt încredințat că și în tine”. „Tu să rămâi în lucrurile pe cari le-ai învățat și de cari ești deplin încredințat, căci știi de la cine le-ai învățat: din pruncie cunoști Sfintele Scripturi, cari pot să-ți dea înțelepciunea care duce la mântuire, prin credința în Cristos Isus.” (2 Timotei 1:5; 3:14,15)

La această slujba specială au participat și buncii Nelu Alexa și Nick Iurescu prin scurte îndemnuri la rugăciune. Cuvântul de binecuvântare din Numeri 6:22-27 cât și rugăciunea de binecuvântare a fost rostit de păstorul coordonator al Bisericii, fratele Gabi Izsak pentru micuța Adelina Naomi, iar pentru micuța Amelia actul de binecuvântare a fost oficiat de fratele păstor Doru Mureșan, păstor asistent al Bisericii Philadelphia. Serviciul divin s-a încheiat cu o rugăciune rostită de fratele Cornel Buciu, bunicul micuței Amelia.

Slăvim pe Domnul pentru harul Său minunat manifestat față de noi în toată această perioadă.

„Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin.” (Romani 11:36)

Păstor Gabi Izsak

Familia Sergiu și Ramona Pop

Familia Philip și Tabita Buciu

HAR ÎN BISERICA BAPTISTĂ HARUL, MELBOURNE

Dumnezeu ne-a binecuvântat în data de 25 Aprilie 2021 cu prezența fraților din *Biserica Baptistă Maranata*. Fratele păstor Cornel Ghiță a predicat Cuvântul Domnului din Amos 4:12b., prin care ne-a îndemnat din toată inima să ne pregătim pentru „a întâlni pe Domnul”.

Serviciul a fost încununat cu cântări de laudă închinare Domnului de către tineretul de la *Maranata*, împreună cu cei de la *Harul*.

Această seară minunată și binecuvântată de Domnul s-a încheiat cu o agapă frățească. A lui Dumnezeu să fie gloria, închinarea, lauda și mulțumirea azi, mâine și în veci. Amin.

Correspondentă Sarah Văran

Dragoste frățească la Biserica Baptistă Harul

Și de această dată Dumnezeu ne-a arătat dragostea Lui prin faptul că, în data de 9 Mai, am avut ca oaspeți un grup de frați și surori de la *Biserica Penticostală Philadelphia*, împreună cu păstorul Gabi Izsak. Păstorul Gabi Izsak, sub călăuzirea Duhului Sfânt, ne-a vorbit din Cuvântul Domnului (Ioan 21: 15-25), despre „*Dragostea de sacrificiu*” pe care trebuie să o avem față de Dumnezeu, dragoste adevărată, jertfitoare. Grupul de tineri de la *Philadelphia* au slăvit pe Domnul printr-un program minunat, începând cu frumoasa cântare „*Sunt un mesager*”.

Serviciul s-a încheiat cu o părtășie la „*pizza și prăjituri*”. Pentru toate se cuvine să-l aducem slavă, laudă și închinare Domnului și Dumnezeului nostru Isus Cristos de acum și până în veci .

Sarah Văran

Emerald Lake

Bucurându-se de o vreme frumoasă, în această toamnă târzie, un grup de familii de la Prima Biserică Baptistă Română din Australia, însoțiți de păstorul Teofil Ciortuz, au făcut o ieșire la Emerald Lake Park.

A fost o experiență montană unică, admirând atracțiile spectaculoase ale pitorescului Munte Dandenong.

Tu mi-ai dat cântările iubirii

Gelu Ciobanu

*Tu mi-ai dat cântările iubirii,
Bucuria Casei minunate,
Necuprinsul har al nemuririi,
Dragostea luminii-adevărate!*

*Tu mi-ai dat comorile divine
Și veșmântul razelor de soare,
Florile speranțelor depline,
Cerul alb, gătit de sărbătoare!*

*Tu m-ai strâns la piept ca pe un frate,
M-ai cules din pulbere, de jos;
Câtă milă, și ce bunătate
Pentru mine, pentr-un păcătos!*

*Tu ai alinat a mea durere,
Ai turnat balsamul mângâierii,
M-ai purtat pe brațe, în tăcere,
Și-ai plătit și prețul revederii!*

*Tu-mi duci pașii dincolo de nori,
Dincolo de tot ce e păcat,
Și din Cerul slavei Tu cobori
Focul Duhului nestins, curat!*

*Mă închin, Isuse, numai Ție,
Îmi plec fața-n pulbere, smerit,
Pentru mântuirea dată mie,
Pentru harul Tău nemărginit!*

*Te slujesc cu toată-a mea ființă,
Cu iubire și o sfântă adorare,
Și Te laud, Doamne, prin credință,
Și aici, și-n viața viitoare!*

DOAMNE

Sabina Wurmbbrand

*Doamne, Stăpân al lumii,
de-ar fi să-Ți cer ceva,
Știi bine că n-aș cere
o viață liniștită,
Ci mai de grabă Doamne
o inimă smerită
În care să domnească senină, pacea Ta!*

*Un trai fără de lupte,
Tihnit, nu mi-ar plăcea,
Căci îmi doresc, o Doamne,
o inimă-ndrăzneată,
Și care în pericol
e tare și semeată,
Nădăjduind în Tine și în Puterea Ta !*

*Pe cei răi, nu-Ți cer Doamne
să-i iei din calea mea.
Găsindu-i pe cărare,
dă-mi harul să-i ridic.
Putere și răbdare
să le întorc privirea în Sus, spre Golgota.*

*Al Cerurilor Rege să cer ce-aș mai putea?
Comori sau bogăție ? Cât le disprețuiesc!
Dă-mi fericirea Doamne
pe semen să-l iubesc.
Cu-a dragostei comoară
Tu umple-mi inima!*

Din veșnicie Tu m-ai vrut...

Emanoil Crăiță-Mândră Jr.

*Un dor nespus, un dor de-acasă
Cum încă nu s-a mai văzut
Și-un gând pe mintea mea se lasă:
„Din veșnicie Tu m-ai vrut...”*

*M-a vrut Cel ce-a murit pe cruce
Și pentru care n-au secăt
Atâtea lacrimi ce pot duce
În sufletu-mi greu încercat...*

*De ce s-o fi-ndurat de mine...?
E taina ce n-o definesc...
Fiindcă mai mult rău, decât bine
Făcut-am far' să conținesc...*

*Dar, ca tâlharul de pe cruce,
Veni-ntr-o zi și ziua mea
Ofranda să Îi pot aduce
Și viața-mi să-l pot închina...*

Cu Dumnezeu în subterană (continuare)

Richard Wurmbrand (1909 - 2001)

(Reprodus cu permisiunea dată de către Mihai Wurmbrand <https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>)

Aproximativ o lună de zile am fost privat de un somn normal, dar într-o buna zi gardianul de serviciu mi-a pus o pereche de ochelari negri și m-a dus într-un birou în care nu mai fusesem până atunci. Era o încăpere lipsită de orice mobilier, în afara unei mese în spatele căreia am zărit trei sau patru figuri. Nu puteam să le disting chipurile din cauza luminii orbitoare a reflectoarelor îndreptate spre fața mea. Stăteam înaintea lor cu mâinile legate și în picioarele goale, purtând doar o cămașă murdară și ruptă. Au început să-mi adreseze întrebările obișnuite. Nu le dădeam aceleași răspunsuri. De data aceasta, printre inchiזורitori se afla și o femeie, care mi s-a adresat la un moment dat cu o voce stridentă: „Dacă nu răspunzi cum trebuie, te întindem pe roată!”. Va să zică, alături de celelalte instrumente de convingere, partidul își adăugase și această instalație cu care erau smulse mărturisirile acum 300 de ani. Am răspuns liniștit: „În Epistola sfântului Pavel către Efeseni scrie că trebuie să ne străduim să ajungem la măsura staturii lui Cristos. Dacă mă întindeți pe roată nu faceți decât să mă ajutați să-mi împlinesc scopul”. Femeia a lovit masa cu furie și în spatele luminii reflectoarelor s-a iscat o discuție aprinsă. Uneori, un răspuns bine gândit are ca efect înăbușirea unei explozii. Nu m-au mai întins pe „roată”, în schimb am re trăit atmosfera Inchiזורției pe calea bății.

Am fost dus într-o altă celulă. Mi-au tras o căciulă pe cap și mi s-a ordonat să mă las pe vine și să-mi așez mâinile în jurul genunchilor. Mi-au strecurat o bară de fier printre genunchi și coate, pe care au ridicat-o mai apoi, sprijinind-o pe doi suporturi laterali, astfel încât atârnam cu capul în jos, ghemuit și cu picioarele în aer. Unii mă țineau de cap, iar cineva mă biciuia pe tălpile picioarelor. Simțeam loviturile ca pe niște explozii. Unele mă nimereau peste fluierile picioarelor sau peste șira spinării. Din când în când îmi pierdeam cunoștința, dar torționarii mă readuceau în simțiri aruncând cu apă rece pe mine.

De fiecare dată îmi repetau că se vor opri dacă le dau măcar un nume dintre cele pe care le vor. Când m-au dat jos de pe bară a trebuit să fiu dus pe sus până în celulă.

De câte ori eram dus dintr-un loc în altul mi se puneau ochelarii negri pe ochi pentru a nu putea să dibuiesc schița clădirii. Uneori însă ochelarii îmi erau lăsați pe ochi și în timp ce mă băteau. Când vezi că se apropie

Richard, Mihai și Sabina Wurmbrand

lovitura, te încordezi pentru a o primi. Dacă nu vezi, frica se dublează, pentru că nu știi nici unde, și nici când va veni.

Am trecut și prin alte torturi. Brânzaru avea o nua de nylon. După câteva lovituri aplicate cu aceasta mi-am pierdut cunoștința. Odată mi-au ținut un cuțit la gât în timp ce Brânzaru mă îndemna să vorbesc dacă vreau să rămân în viață. Doi bărbați mă țineau la pământ. Am sesizat că mă strâng mai tare și apoi am simțit lama cuțitului pătrunzându-mi prin piele. Am leșinat din nou și m-am trezit apoi cu gâtul înecat în sânge. Mi-au turnat apă pe gât printr-un furtun, până când am simțit că-mi explodează stomacul; apoi gardienii au început să mă lovească și să mă calce în picioare.

Altădată am fost lăsat într-o celulă cu doi câini-lup, care fuseseră antrenați să sară și să latre la cea mai mică mișcare, dar fără să muște. În apropierea ta puneau o bucată de pâine, dar nu îndrăzneai să o atingi. Cu timpul îți dădeai seama că nu te vor ataca, dar de multe ori dinții lor scrâșneau la câțiva centimetri de fața ta. De asemenea, am fost însemnat și cu fierul înroșit în foc.

Foto din filmul Tortured for Christ

continuare la pag. 18

COBORÂREA

Păstor Gabi Izsak
BPR Philadelphia Melbourne

Duhului Sfânt

Coborârea Duhului Sfânt este unul din cele mai importante evenimente petrecute în istoria omenirii; Duhul Sfânt, a treia Persoană a Sfintei Treimi, își schimbă reședința și se mută din Cer pe pământ, unde începe o lucrare deosebită. Acest eveniment a determinat una din cele mai importante sărbători din calendarul creștin, Rusaliile - Coborârea Duhului Sfânt.

A. COBORAREA DUHULUI SFÂNT ESTE LEGATĂ DE MOMENT:

„În ziua Cincizecimii...” (Fapte 2:1a)

Momentul ales de Dumnezeu Tatăl a fost bine ales. O importantă sărbătoare evreiască, una din cele trei sărbători de pelerinaj stabilite pentru poporul ales-Israel. Fie la Paște, sau la Cincizecime, sau la Sărbătoarea corturilor trebuia să se meargă la Ierusalim pentru închinare înaintea Domnului.

Coborârea Duhului Sfânt a avut loc la Sărbătoarea Cincizecimii. Sărbătoarea amintea evreilor, în primul rând de primirea Legii la Muntele Sinai, în Egipt, apoi era și Sărbătoarea Săptămânilor, sau a primelor roade și a secerișului. Mesajul lui Dumnezeu era acesta: la coborârea Duhului Sfânt începe Marele Seceriș al Domnului, iar primele roade ale jertfei Domnului Isus Cristos încep a fi culese. Coborârea Duhului Sfânt formează noul popor al lui Dumnezeu, „din orice neam, din orice limbă”. Poporul lui Dumnezeu va avea Legea (Cuvântul) săpat în inimă, nu pe table de piatră.

„Nu ziceți voi că mai sunt patru luni până la seceriș? Iată, Eu vă spun: Ridicați-vă ochii și priviți holdele, cari sunt albe acum, gata pentru seceriș. Cine seceră, primește o plată, și strânge roada pentru viața vecinică; pentru ca și cel ce seamănă și cel ce seceră să se bucure în același timp.” (Ioan 4:35,36)

„Ci iată legământul, pe care-l voi face cu casa lui Israel, după zilele acelea, zice Domnul: Voi pune Legea Mea în lăuntrul lor, o voi scrie în inima lor; și Eu voi fi Dumnezeul lor, iar ei vor fi poporul Meu.” (Ieremia 31:33)

Venirea Duhului în lume era condiționată de două momente deosebite care trebuiau să se petreacă în viața Domnului Isus: moartea Sa și glorificarea Sa.

„Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.” (Ioan 7:39)

„Și acum, odată ce S-a înălțat prin dreapta lui Dumnezeu, și a primit de la Tatăl făgăduința Duhului Sfânt, a turnat ce vedeți și auziți.” (Fapte 2:33)

B. COBORÂREA DUHULUI SFÂNT ESTE LEGATĂ DE LOC:

„..., erau toți împreună în același loc.” (Fapte 2:1b)

Dumnezeu Tatăl a ales nu doar momentul ci și locul unde să se petreacă mărețul eveniment: la Ierusalim. Era locul de unde trebuia să pornească flacăra Evangheliei, a mântuirii întregii omeniri. Astfel Ierusalimul devine punctul central al mântuirii, deoarece Domnul Isus a spus că: „Mântuirea vine de la iudei.” (Ev. Ioan 4:22)

„Și să se propovăduiască tuturor neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor, începând din Ierusalim.... Și iată că voi trimite peste voi făgăduința Tatălui Meu; dar rămâneți în cetate până veți fi îmbrăcați cu putere de sus.” (Luca 24:47, 49)

„Ci voi veți primi o putere, când Se va pogori Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudea, în Samaria, și până la marginile pământului.” (Fapte 1:8)

Din partea fratelui păstor Samuel Cristian - Tariverde, Constanța

În 1944 a apărut *Biserica Creștină Baptistă* din satul *Tariverde*, care și-a luat ca numele „*Biruința*”. Din acel an Biserica a funcționat ... chiar dacă sub regimul comunist i s-a confiscat lăcașul, și apoi i-a fost demolat abuziv. Frații și surorile au strâns din puținul lor și au cumpărat o casă pe care au transformat-o în lăcaș de închinare, care funcționează până în ziua de astăzi.

În anul 2009 în contextul în care Biserica rămăsese fără slujitor, eu și soția mea am venit ca să ajutăm adunarea, inițial doar până la găsirea unui nou slujitor. Ceea ce ne-a surprins și ne-a atras era mulțimea copiilor care veneau la adunare cu entuziasm... dar care nu aveau un păstor, mulțimea mieluseilor fără păstor. Fără să ne dăm seama și eu și soția mea ne-am simțit atrași de acești copilași.

Am observat că știau să citească, dar citeau foarte greu și stâlcit. Am început lecții de citit. Am observat că sunt ca un burete care absoarbe povestirile biblice. De asemenea am observat că deși le place muzica, nu au o cultură muzicală. Am început de la zero, iar astăzi suntem la a treia generație de orchestrați.

În prezent pregătim primul concert din ciclul „Cuvântul cântat” cu unsprezece partituri, pe unsprezece versete de memorat din cartea *1 Corinteni*. Vrem să cântăm spre Slava Domnului, numai spre Slava Lui, dar vrem să cântăm ca pentru El, adică cu inimi curate și cu excelență în partea muzicală. Domnul chiar merită.

Biserica are multe nevoi materiale și duhovnicești și mulțumim Domnului pentru voi, pentru inima și gândul vostru legate de lucrarea Domnului din *Tariverde*, acum specific legate de orchestra din *Tariverde*. Purtați-ne în rugăciunile voastre, avem mare nevoie. Rugați-vă pentru mântuirea copiilor, pentru decizia de a-L urma pe Domnul.

Pentru a veni în sprijinul acestei lucrări, la îndemnul Duhului Sfânt, Asociația Revista Speranța, în colaborare cu Bisericile Baptiste și Penticostale din Melbourne, a inițiat o strângere de ajutoare organizând o Expoziție cu vânzare de prăjituri. Prima Biserică Baptistă din Australia, păstorită de fratele Teofil Ciortuz, a pus la dispoziție holul Bisericii, bucătăria și tot ce a fost necesar. Toate Bisericile Creștine din Melbourne au răspuns acestei chemări.

Surori din toate Bisericile din Melbourne, ba chiar și de la Ballarat, au adus și au pus la vânzare prăjituri al cărui gust nu se poate descrie, trebuie să guști pentru a-i aprecia dulceața. Dumnezeu să le răsplătească.

La urmă s-au numărat banii: \$10 030 (da, zece mii treizeci). Toată mulțumirea o aducem Domnului Isus, și toată gloria, onoarea și închinarea. Amin!

O floare pentru mama

.....
O floare, pentru-o mamă, e atât de însemnată,
Două, trei curinte și dulcele sărut...
Până mai este vreme, până te-asteaptă-n poartă,
Ești floarea vieții ei, nu-ntârzia prea mult.

În pieptul mamei arde iubirea din Iubire.
Nu fii risipitor și nu o părăsi,
Adu-i ca mângâiere, buchete de cinstire,
Căci mama este jertfa de fiecare zi.

Ana Flaz

BISERICA BAPTISTĂ MARANATA

Ziua Mamei

Din partea păstorului Cornel Ghiță:

Dumnezeu să binecuvânteze toate mamele, și, în specia, pe cele din Biserica noastră. Copiii trebuie să caute să aibă un cuvânt de dragoste pentru mamele lor, nu numai cu această ocazie, ci în fiecare zi.

Despărțire în lacrimi

Mulțumim lui Dumnezeu pentru sora Elizabeth Faur, care aproximativ 9 ani a slujit în Biserica Harul în grupul de tineri, spre lauda și gloria Domnului.

Astăzi, 9 Mai 2021, ne-am luat rămas bun și L-am rugat pe bunul Dumnezeu să o ocrotească și să o poarte în carul lui de biruință la serviciul pe care urmează să îl facă pe o perioadă de 3 ani în Anglia. Domnul să o binecuvânteze și să-i poarte de grijă.

Correspondentă Sarah Văran

„Doamne, netezește calea Tă sub pașii mei.”

CASA ZIDITĂ PE STÂNCĂ ȘI CASA ZIDITĂ PE NISIP

Viorel Ardelean

După mesajul din Predica de pe Munte, Isus ne face atenți asupra pericolului care îi așteaptă pe cei care aud Cuvântul lui Dumnezeu, dar nu îl pun în practică. Este un avertisment real cu privire la prorocii mincinoși, sau la cei care au o religie fără fond, a vorbelor goale, și a celor „credincioși” care sunt „bolnavi” de superficialitate. Pavel atenționează și el asupra acestui gen de pericol în 2 Timotei 3:1-5: *„Să știi că în zilele din urmă vor fi vremuri grele. Căci oamenii vor fi iubitori de sine, iubitori de bani, lăudăroși, trufași, hulitori, neascultători de părinți, nemulțumitori, fără evlavie, fără dragoste firească, neînduplecați, cleветitori, neînfrânați, neîmblânziți, neiuubitori de bine, vânzători, obraznici, îngâmfați; iubitori mai mult de plăceri decât iubitori de Dumnezeu; având doar o formă de evlavie, dar tăgăduindu-i puterea. Depărtează-te de oamenii aceștia”.*

Pericolul mare este de a nu pune în aplicare Cuvântul lui Dumnezeu la modul practic, el rămânând la nivel intelectual sau sentimental, acest lucru fiind ilustrat prin temelia celor două case. Una este zidită pe stâncă, iar alta pe nisip, elementul fundamental fiind suportul pe care sunt construite ambele case. Când este „soare și timp frumos”, nu există nicio diferență, dar în timp de încercare se văd diferențele, iar Cuvântul afirmă că „prăbușirea i-a fost mare”.

Avem aici trei aspecte importante:

1. Asemănarea între cele două case era de suprafață. Ambii oameni, cel înțelept cât și cel neînțelept, au fost animați de un gând bun, de a zidi o casă. Casele aveau elemente comune, erau noi și frumoase, cu un început care dă speranțe și perspective favorabile. În ambele case s-a muncit și s-a investit, dar aparența poate fi înșelătoare. Și în timpul nostru mulți creștini se mulțumesc cu o cunoaștere a lui Dumnezeu la nivel intelectual, dar fără o împlinire reală în fapte, și nu aplică în viață Cuvântul lui Dumnezeu.

2. Deosebirea dintre case era una de fond. Cel care și-a zidit casa pe stâncă, fiind înțelept, a săpat adânc și a pus temelia pe stâncă, fapt care ne indică disponibilitatea creștinului de a studia și a-L cunoaște mai mult pe Dumnezeu, dar și de a pune în practică voia Sa. În contrast, cel nehibzuit a zidit fără efort, a fost interesat de exterior, creștinism de suprafață, pentru a impresiona pe alți oameni sau pe alți credincioși. Acest lucru nu este suficient. Pentru că a construi implică efort și jertfă, fără de care sfârșitul poate fi tragic. *„Atunci le voi spune curat: 'Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege'.” (Matei 7:23)*

3. Testul încercării a scos la lumină realitatea. În viața credinciosului vine și un timp al încercărilor. Toți credincioșii trec prin așa ceva, iar în acele momente iese în evidență caracterul creștinului, rezistența lui, ilustrată prin cele două clădiri. Casa care a avut temelia pe stâncă a rămas în picioare, dar casa care a avut temelia pe nisip a căzut, și „prăbușirea i-a fost mare”.

Temelia adevărată este Cristos: *„Căci nimeni nu poate pune o altă temelie decât cea care a fost pusă, și care este Isus Cristos”.* (1 Corinteni 3:11) Împlinirea Cuvântului înseamnă a zidi pe Temelie, dar există și fundații lipsite de rezistență, de trăinicie și nesigure, pe care din păcate mulți credincioși superficiali zidesc case. Trebuie să ne păzim de superficialitate și să împlinim Cuvântul: *„Fiți împlinatori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri”.* (Iacov 1:22)

A pune în aplicare Cuvântul lui Dumnezeu este sinonim cu frica de Dumnezeu și înseamnă a avea o atitudine de respect, de venerație față de Dumnezeu și de slujire: *„Să te temi de Domnul, Dumnezeul tău, să-l slujești, și pe Numele Lui să juri”.* (Deuteronom 6:13) Atunci când temelia este pe Cristos, casa sufletului nostru nu se va prăbuși.

Alexandrina Tulics

Eram pentru o lună-două membră în comunitatea satului, implicată în poveștile lui bune, rele, triste și horele, nedeile care se țineau cu cea mai mare dăruire în ospete bogate. Când începeau nucile să-și crape coaja, mâncam din ele, din struguri și pere, iar după 15 august, la Sfântă Mărie, mă apuca o neliniște sufletească, știind că trebuie să mă întorc acasă.

.....

Întâlnirile cu neamurile venite erau de nedescris! Primeniți cu haine țesute la război, cusute de mâinile harnice ale mamelor, femeilor, dar mai ales ale fetelor ce erau trecute de 14 ani, veneau din alte sate râzând de bucurie că se pot revedea. Fețele le erau arse de soare, nădușite în hainele purtate de cele mai multe ori incomod pe trupurile spălate cu apă și sare, oțet în care se dospise pelin, busuioc și izmă. Se îmbrățișau, vorbeau tare, se mirau când întrebau de noi:

- Ale cui sunt fetele, Finetă?
- Ale lu' Ionică, frate-miu de la oraș!
- Aaa, da, se vede... că nu sunt arse de soare ca ale noastre, ziceau ele, cuvinte ce nu-mi picau bine și, căutând să „repar” anunțam cu voce mai tare:
- Noi mergem, cu Mioara și cu Lena, cu caprele, vacile, oile, ziceam curajoasă și mândră de implicare în grupul ce se aduna când copiii mici, mari, fete și băieți, ne adânceam picioarele desculțe în colbul ca o pudră gri, bej, aproape fierbinte, ce ne făcea să sărim mai mult decât să mergem în urma vitelor ce-și semnau prezența cu roți de baligă.

Eram fericită să fiu asimilată în grupul lor, mergând la pășunea cea mai bună, departe de casă, la Ogașu lu' Bou, unde iarba crescuse verde, grasă de parcă soarele nu se supărase niciodată pe ea iar ploaia n-o ocolise.

Pășteau cu poftă animalele până când unul din cei mari striga:

- Mă, Valentine, dă vitele de la iarbă să nu se umfle! Ele parcă înțelegeau, nu se împotriveau când erau ușor lovite pe spate, se mișcau încet spre umbra copacilor unde se tolăneau, mugind sau rumegând rar. Atunci începeau fetele mari să cânte, cu ochii pe igliță, cântecele satului, „o înțelegere” nescrisă între cei ce-și rumenisera fețele când știau că li se adresează versurile. Pricepeam ceva, chicoteam, dar nu totul, așa că ne feream să ne facem semne, noi, fetele mici, să nu ne vadă Dadele cele mari, să nu ne prindă că avem secrete...

Se adunau fructe din pomi, mâncam pe saturate, repetam cântecele învățate fără să ne fi cerut cineva și când începea primul val de scăpătat, ne ridicam fericiți, odihniți de atâta bine, îndreptându-ne spre casă cu nuiiele în mâini să ținem vitele să nu intre în lanurile de porumb ale sătenilor.

Mirosea a poamă verde, a flori de câmp, a izmă tare, în libertatea ce-o întâlneam doar în mediul de acolo. Mai târziu mi-am zis: „Am fost în rai!”, și râdeam când ne întâlneam și ne povesteam amănunte uitate, ne contraziceam pe unele situații la care nu fusesem toți de față, iar acea aromă mă ține în verile bogate, dăruite de Dumnezeu în mijlocul oamenilor cuminți cu iubire de oameni, țară și țarină...

„Dumnezeu m-a avut în întregime!”

WILLIAM BOOTH

William Booth s-a născut la *Nottingham, Anglia*, în anul 1829. La vârsta de 12 ani a stat la căpătâiul tatălui său, care trăgea să moară. Până atunci tatăl său nu s-a interesat de mântuire, de sufletul său, dar în acea situație, *Samuel Booth* a căutat să se pocăiască, în timp ce soția și două fiice cântau „*Cel ce Te-ai deschis mie, Stâncă de mântuire*”. Aceasta l-a făcut pe băiat să-și dea seama de nevoia de mântuire. De atunci a căutat să frecventeze Biserica. Într-o duminică a ascultat o predică: „*O persoană moare în fiecare minut*”. Aceasta l-a determinat să se pocăiască, să-și predea viața sa Domnului.

Din cauza sărăciei în care au rămas la moartea tatălui, el nu a putut să-și termine școala, ci a trebuit să lucreze pentru pâinea cea de toate zilele. Nimeni din acea bisericuță metodistă nu s-a putut gândi ce va scoate Dumnezeu din acest băiat fără pregătire școlară și sărac lipit pământului. Viața lui poate fi un imbold pentru mulți tineri săraci și fără pregătire. Dumnezeu poate ridica din pulberea pământului la treapta cea mai înaltă pe cei ce se predau cu totul Lui. Pe la 15 ani, printr-o predică a lui *James Caughey*, un evanghelist american, el a fost aprins pentru lucrarea lui Dumnezeu, iar la 17 ani a început să predice Evanghelia. El a devenit foarte activ în lucrarea de salvare a sufletelor. Ani de zile a muncit din greu ziua întreagă pentru câștigarea existenței, iar seara de la ora șapte sau opt până la miezul nopții petrecea în vizite la bolnavi, în predicarea Evangheliei, pe stradă, sau la întruniri prin case. Săracii din mahalalele Londrei, bețivanii, decăzuții făceau ca inima lui să sufere. Lucrând printre ei, *Booth* a constatat că omul sărac, care era flămând și tremura de frig, nu prea era interesat de Cer. Gândul că trebuie făcut ceva pentru ei, l-a frământat multă vreme.

La această vârstă de 17 ani, fiindcă *Booth* predica bine în *Biserica Metodistă*, conducătorul Bisericii a vrut să-l dea la o școală, ca la 19 ani să devină păstor. Supus fiind la vizita medicală, doctorul l-a respins pe motivul că sănătatea lui *Booth* era prea șubredă ca să poată suporta toată tensiunea ce trebuie s-o îndure un păstor. Nu știa medicul că *Booth* avea să se încarce cu toate nevoile sărăcimii din mahalalele Londrei, că avea să lanseze organizație de proporții mondiale și că în ciuda eforturilor cerute de o așa lucrare și contrar șubrezeniei fizice, avea să ajungă vârsta de 83 de ani.

Între anii 1850-1857, el a lucrat în sânul *Bisericii Metodiste*. Duminică după duminică el aducea la Biserică un număr de bețivani și decăzuți. Această acțiune a lui a nemulțumit pe bătrânii Bisericii, care au început să-i facă observații. De aici s-au ivit neînțelegeri și *Booth* nu a fost gata să părăsească lucrarea, ci a fost gata mai degrabă să părăsească Biserica aceea.

Lucrând cu grupe de credincioși pe teren, el a întâlnit pe *Caterina Mumford* cu care s-a căsătorit în 1855. Ea i-a devenit un bun ajutor în lucrarea sa mare, căci avea aceeași dorință fierbinte de a salva și ajuta pe cei săraci și decăzuți. Devotamentul ei a fost o sursă de stimulare și inspirație pentru el, iar dragostea ei a fost un magnet puternic pentru ridicarea celor decăzuți.

Ea a fost una din femeile binecuvântate ale lumii, care a condus mii de suflete la picioarele lui Cristos Domnul. Când ea a trecut în veșnicie, ca semn de adâncă prețuire, trupul ei neînsuflețit a fost depus în *Sala Congresului* din *Londra*, iar miniștri, membrii ai parlamentului și chiar o delegație din partea reginei Angliei a trecut prin fața sicriului ei, iar când ușile au fost deschise pentru public, o mare mulțime a umplut sala și în tăcere, cu lacrimi pe obraz, treceau prin fața sicriului ei. Erau bețivani de altă dată, foste prostituate, care prin ea au ajuns să cunoască mântuirea lui Dumnezeu. O bătrânică a zăbovit mai multă vreme lângă sicriu. Cei ce stăteau în șir au început să-și piardă răbdarea. Atunci unul din cei ce făceau de pază a venit și i-a spus bătrânei să plece, căci ea oprește tot poporul. Bătrânică însă a zis: „*Am tot dreptul să stau ceva mai mult ca alții, căci am venit de la 100 km să o mai văd încă o dată. Ea i-a salvat pe copiii mei*”. Cu adevărat, ea a fost un „*ajutor potrivit*” pentru *William Booth*.

Din 1857, *Booth* a lucrat ca evanghelist independent. Nu a avut nici un suport material, dar s-a încrezut în Domnul și El i-a purtat de grijă. În această vreme soții *Booth* au ajuns să-și adâncească experiența lor cu Dumnezeu, iar prin citirea cărților lui *Wesley*, au fost mult influențați în ce privește curăția inimii și sfințirea.

El a început să adune popor într-un cort mare. Într-o seară când a venit acasă, i-a spus soției că, trecând prin mahalaua păcătoșeniei, a auzit o voce la urechea lui, o voce care i-a spus că acolo e locul lui de lucru, că nu este un loc mai păgân ca acela și care să aibă mai mare nevoie de lucrul lui. În acel loc, el și-a dedicat viața sa, pe a ei și pe a copiilor lor să facă această lucrare de salvare. Acel popor va fi de acum încolo poporul lor și Dumnezeu lor va trebui să devină Dumnezeu al celor oameni.

Când a venit frigul iernii, Booth s-a mutat cu predicarea Evangheliei din cort într-o veche sală de dans. Pe vremea aceea, lucrarea lor purta numele de „Misiunea Creștină din Londra de Est”. Curând sala a ajuns ticsită de popor ce venea la ascultarea Evangheliei. Acolo Domnul i-a ridicat un bărbat, un cizmar, care a luat asupra sa responsabilitatea financiară a nevoilor familiei Booth, astfel că el a putut părăsi slujba sa și să se dedice în totul predicării Evangheliei. Așa Booth a început să-și extindă misiunea. În 1869 Misiunea Creștină era pe baze financiare solide, aveau 14 locuri unde predicau Evanghelia, aveau o seamă de cantine ce serveau un prânz celor nevoiași și 140 case unde credincioșii dădeau o mână de ajutor în fiecare săptămână. Booth și-a organizat misiunea sa de ajutorare a săracilor și de mântuire a sufletului lor ca o armată, cu o distribuție a muncii; fiecare își cunoștea lucrul pe care-l avea de făcut, cu grade ierarhice și cu o severă disciplină. În 1878 „Misiunea creștină” și-a luat numele de „Armata Salvării”.

Încă în timpul vieții sale, Generalul Booth a ajuns să-și vadă organizația sa răspândită în 55 țări, ocupându-se de acțiuni filantropice, de predicare a Evangheliei pe străzi și de lucrarea personală pentru mântuirea păcătoșilor. Prin munca sa neobosită, sute de mii de suflete au fost ridicate din drojdia societății la rangul de copii ai lui Dumnezeu, la o viață frumoasă și binecuvântată chiar pe pământ.

La început și el a avut de îndurat batjocură, persecuții, bătaie, dar a trecut biruitor prin toate. Dr. Fred Barlow, în cartea sa „Profiles in Evangelism”, spune că odată Regina Victoria a Angliei l-a chemat la palat și l-a întrebat care e secretul vieții sale. Booth a privit-o în față, lacrimile au început să-i brăzdeze fața, apoi a zis:

„Majestate, secretul este că Dumnezeu m-a avut în întregime!”. El a plecat la Domnul în anul 1912.

Apel la rugăciune!

Un NOU CAZ la fel ca al familiei Bodnariu

Camelia și Petre Furdui sunt doi tineri români care s-au cunoscut în Spania, s-au căsătorit, iar ulterior s-au stabilit în Germania, el lucrând în domeniul instalațiilor și al amenajărilor interioare. Dumnezeu i-a binecuvântat în tot acest timp cu 7 copii frumoși, veseli și sănătoși:

David - 15 ani
Naomi - 14 ani
Estera - 13 ani
Natalia - 12 ani
Ruben - 11 ani
Albert - 9 ani
Lea - 1 an

Au trăit fericiți, în spiritul principiilor creștine, cu respect și dragoste față de Dumnezeu și semenii, fiind o familie echilibrată, educată, manierată, lipsită de abuzuri sau excese.

CATASTROFA s-a întâmplat din senin, fără o avertizare în prealabil, în 26 aprilie 2021. Părinții sunt încă în stare de șoc. Totul s-a desfășurat rapid, abuziv, FĂRĂ DREPT DE APĂRARE SAU PROTEST. În jurul orei prânzului, au venit două persoane de la Serviciul de protecție a copilului (*Jugendamt*) din Germania și i-au ridicat pe cei 4 copii care erau acasă la acea oră, inclusiv fetița de numai un an, spunând părinților că ceilalți 3 copii vor fi luați direct de la școală. În zadar lacrimile, insistențele și rugămințile părinților. Li s-a comunicat formal că momentan nu trebuie și nici pot face altceva decât să aștepte până vor fi anunțați de către *Jugendamt* ce se va întâmpla în legătură cu copiii.

<https://crestintotal.ro/>

Oare nu sunt eu?

Păstor Sorin Cigher

În Săptămâna Mare, 12 ucenici au intrat cu Domnul în Ierusalim. Zece dintre ei tac mîlc și dispar în negura nopții fără să li se mai găsească urma. Doi dintre ei vorbesc. Amândoi spun lucruri interesante care îi vor costa! Primul spune un adevăr mare, al doilea spune câteva minciuni grosolane. Primul este Iuda. Îl recomandă pe Isus soldaților, îl sărută ca și cum nu s-ar fi întîmplat nimic. Îl recunoaște pe Isus ca învățător, dar nu rămâne în adevărul pe care l-a cunoscut. Al doilea este Petru. El spune o minciună și încă una și încă una, de parcă toată viața ar fi spus numai minciuni... Cu atîta lejeritate se dezice de Cel care l-a învățat să spună adevărul și numai adevărul. De data aceasta alege calea minciunii. Ce este important însă e că nu rămâne în minciună. Realizează că este dus pe o pistă greșită și se pocăiește cu lacrimi amare! Este reabilitat pentru că nu dorește să trăiască despărțit de Învățătorul care este Adevărul! Primul, Iuda, realizează ce a făcut, că și-a vîndut veșnicia, dar a încercat să își rezolve singur problemele. Și-a luat adio de la colegi, de la familie, de la eternitatea cu Cristos. Nu a căutat rezolvarea la Cel care pentru aceasta a venit: să rezolve problemele. Iuda a fost martor, nu de puține ori, la modul în care Domnul a găsit soluții, însă problema lui nu a fost rezolvată pentru că a refuzat aceasta! Petru recunoaște, se pocăiește, lasă încăpățănarea și își regăsește pacea în brațele Domnului Isus!

Ceilalți zece ucenici se refugiază în tăcere! Nu spun nicio vorbă în timpul acesta. Tac și tăcerea lor este un răspuns: ne este frică, ne-am pierdut orientarea, ne-am pierdut Domnul și nu știm ce se petrece cu noi! În final privesc la cruce, la mormîntul rece, iar lacrimile lor

îngheață. Nici vestea învierii nu i-a încălzit! Închiși în casele lor de frică, de groază că urmează și execuția lor, nu și-au mai amintit de promisiunile încurajatoare ale Mîntuitorului.

Te întreb, acum, când privești la cele trei categorii de oameni: care dintre ele te reprezintă cel mai bine? Oare nu ești și tu unul dintre ei? Ești omul care vinzi orice doar ca să câștigi imediat, nu îți pasă, îți vinzi chiar și Domnul doar ca să-ți vezi visul împlinit? Dacă ești unul dintre ei, mai ai încă șansa reabilitării. Recunoaște și nu încerca să-ți rezolvi singur problemele, că ți le rezolvi în felul tău și poți să-ți iei adio de la Cer! Dacă ești din categoria omului care minte, de teamă, înseamnă că ai doar gura mare și inima mică. Dacă îți trădezi Stăpânul de frică, atunci nu ești cu nimic mai bun decât primul, care își vinde Stăpânul pentru un câștig rapid și ușor. Rămâi lângă El, nu-L urma de la distanță! Nu-ți fie teamă că ai putea avea soarta liderului tău. Lubește-L până la capăt, nu-L părăsi la poartă! Du-te cu El, fii gata să plătești orice preț! Nu-ți schimba mesajul, folosind chiar jurămintele nepricepute ci fii gata să spui adevărul, așa cum l-ai învățat de la Cel care este Adevărul! S-ar putea să fii din a treia categorie, a ucenicilor care tac, fug și se ascund. Nu fi fricos! Nu fi dintre aceia care nu au nimic de spus! Nu fi laș! Nu-L părăsi pe Cel care nu merită aceasta de la tine! Rămâi lângă cruce, lângă mormînt, ca să te poți bucura de înviere! Ești și tu unul dintre ei?

Cu Dumnezeu în subterană (continuare, de la pag.10)

Richard Wurmbrand (1909 - 2001)

Într-un final, am semnat toate „mărturisirile” despre mine însumi pe care le voiau: că am fost un adulterin și în același timp homosexual; ca am vîndut clopotele Bisericii și am oprit banii pentru mine (deși Biserica noastră era o simplă casă de rugăciune, fără clopote); că am făcut spionaj în vederea răsturnării regimului, lucrînd sub acoperirea *Consiliului Mondial al Bisericilor*; că eu și alții ne-am infiltrat de-a lungul timpului în *Partidul Comunist* pentru a-i afla secretele. Brînzaru a citit mărturisirile și m-a întrebant: „Unde sunt numele celor cărora le-ai transmis secretele aflate?”. A fost foarte mulțumit cînd i-am dat o serie de nume și de adrese. Lista avea să-i aducă, desigur, o primă și poate chiar o promovare. Cîteva zile mai tîrziu am primit o nouă porție de bătaie. Numele de pe lista mea fuseseră verificate. Aparțineau unora care fugiseră deja în Vest sau care muriseră. Dar în acest interval de timp am apucat să mă odihnesc puțin.

Așteptarea era, probabil, cea mai cruntă tortură: să stau întins, auzind strigate și plîns, știind că peste o oră va veni rîndul meu. Dumnezeu însă m-a ajutat să nu spun niciodată vreun cuvînt care să-i facă rău altuia. Îmi pierdeam ușor cunoștința și ei mă voiau viu. Fiecare deținut putea fi oricînd o sursă de informații care mai tîrziu putea fi folosită în beneficiul partidului, oricît de mult ar fi trebuit să-l păstreze în viață. La toate ședințele de tortură era prezent un medic, care lua pulsul și avea grijă ca victima să nu se apropie de punctul în care să scape în lumea cealaltă, atîta timp cît *Securitatea* mai avea încă nevoie de el. Era o imagine vie a iadului, unde chinul este etern și unde nu poți muri.

Triplă sărbătoare la Biserica Philadelphia

Păstor Gabi Izsak

Ziuă de 23 Mai a fost o zi specială pentru Biserica Philadelphia. În primul rând - **Duminică**, ziua Domnului, iar apostolul Ioan scrie: „În ziua Domnului eram în Duhul” (Apocalipsa 1:10), adică într-o atitudine de închinare înaintea lui Dumnezeu; în al doilea rând **Sărbătoarea Cincizecimii**, a coborârii Duhului Sfânt sau Rusaliile, iar în al treilea rând a avut loc un botez nou-testamental, oficiat în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu. (Matei 28:19)

Sala de închinare a Bisericii Philadelphia a fost neîncăpătoare, frații și surorile din Biserica noastră dorind să fie prezenți la tripla sărbătoare. Au fost prezenți și credincioși din celelalte Biserici surori din Melbourne (penticostale și baptiste), cât și din alte localități, împlinind Sfântul Cuvânt: „Vă îndemn dar, fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu: aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească”. (Romani 12:1)

Timp de mai bine de două ore pământul fost conectat cu Cerul prin rugăciunile făcute, prin cântările/imnurile intonate spre slava lui Dumnezeu, dar în mod deosebit prin Cuvântul lui Dumnezeu predicat cu această ocazie la **Biserica Philadelphia**.

Corul mix, dirijat de Naomi Dzitac, fanfara, condusă de Adrian Bordea și Patrik Dumiter, grupul de tineri, dirijat de Carmen Spătaru, au lăudat pe Domnul potrivit cu tematica evenimentului sărbătorit. Timpul de laudă și închinare a fost condus de Benjamin Radu & Grup, iar un grup de surori tinere și surorile Pumnuț, au „împodobit” programul prin cântări de laudă.

Cuvântul Domnului a fost propovăduit de păstorii Bisericii: fratele Gabi Izsak, păstor coordonator, și fratele Doru Mureșan, păstor asistent. Mesajul păstorului Gabi Izsak a fost inspirat din textul Faptele apostolilor, capitolul 2 - „Coborârea Duhului Sfânt”. Păstorul Doru Mureșan s-a adresat în mod deosebit candidaților la Botez explicându-le importanța botezului în apă și faptul că acesta este un început de drum, iar finalul trebuie să fie Împărăția lui Dumnezeu împreună cu Domnul Isus.

Cei doi candidați care au încheiat legământ cu Domnul în apa botezului sunt: Vasile (Vasi) Mondoc, 31 ani și David Pumnuț, 21 ani.

Mulțumim Domnului pentru Duhul Sfânt trimis la Cincizecime, care lucrează astăzi, și pe care L-am simțit din plin prezent la Sărbătoarea Cincizecimii din Anul 2021!

„Biserica se bucura de pace în toată Iudeea, Galileea și Samaria, se întărea sufletește, și umbla în frica Domnului; și, cu ajutorul Duhului Sfânt, se înmulțea.” (Faptele Apostolilor 9:31)

Dumbrava

"Dumnezeu ne-a purtat de grijă"

Vești de la fratele Viorel Pașca - Dumbrava, Oradea

câte ar putea intra în cele două camere. Resursele mele materiale nu sunt nici pe departe suficiente pentru a face acest lucru". Atunci, în bunătatea Lui, Dumnezeu mi-a vorbit, e greu să explic în ce fel, doar că în mintea mea știam că Dumnezeu îmi vorbește, spunându-mi că problema resurselor materiale nu este treaba mea, că El va purta de grijă în acest sens.

Așa că a doua zi m-am dus la spitalul județean din Oradea să întreb dacă au cazuri sociale internate, oameni care nu au unde să meargă după externare, oameni fără familii sau abandonați de acestea. În aceeași zi m-am întors acasă cu o femeie de 68 de ani ce locuia pe străzi și era internată în spital. În perioada următoare am fost sunat pentru alte și alte cazuri care aveau nevoie de îngrijire și adăpost.

Au trecut de atunci 15 ani, timp în care la *Dumbrava* au fost trimiși din toată țara aproximativ 2300 de bolnavi. 90 la sută dintre aceștia au fost trimiși de către spitalele din toate județele țării, ceilalți fiind trimiși de către primării, poliție sau alte instituții ale statului. De ce sunt trimiși acești oameni la *Dumbrava*? Pentru că nu sunt locuri unde să fie îngrijiți, toți dintre ei fiind cazuri sociale grave, bolnavi de cancer, paralizați, cu picioare amputate în urma degerăturilor, alcoolici, criminali, mulți, foarte mulți bolnavi psihic.

În acest moment la *Dumbrava* îngrijim 450 de bătrâni și bolnavi fără adăpost, fără familii sau abandonați de acestea. Sunt cazați în 18 case unde primesc îngrijire, hrană și tratament medical, totul din donații de la oameni simpli care aleg să ajute această activitate. Fiecare casă are o poveste, cum și de cine a fost cumpărată, fiecare zi fiind la *Dumbrava* o minune a lui Dumnezeu.

Niciodată nu am dus lipsă de nimic, fiindcă Dumnezeu ne-a purtat de grijă. Din cauza bolilor grave de care suferă sau din cauza vârstei înaintate, mulți dintre ei mor, aproximativ doi bolnavi în fiecare săptămână. La înmormântare nu participă decât preotul din sat, pentru că, așa cum spuneam, nimeni nu mai vrea să știe de ei. Ne bucurăm că putem fi de folos acestor oameni. Considerăm că e un privilegiu și o mare onoare pentru noi să putem face acest lucru și mulțumim tuturor celor care ne sunt alături în ceea ce facem.

PERSPECTIVE POST-PANDEMIE

Păstor Ion Damian

*„Iată, Dumnezeu acesta este Dumnezeul nostru în veci de veci;
El va fi călăuza noastră până la moarte.” (Psalm 48:14)*

Deși cunoaștem aceste adevăruri din versetul citat mai sus, în perioada pandemiei am avut ocazia să conștientizăm cât de trecători suntem pe acest pământ, să ne cercetăm cu privire la trăirea noastră în voia lui Dumnezeu, să trăim momente deosebite în relația noastră intimă cu Dumnezeu, să ne rugăm mai mult, să suferim, să iubim și să slujim mai mult.

Afirmația „Viața societății după pandemie va fi alta decât viața societății înainte de pandemie”, înțelegând aici că se are în vedere efectuarea unor schimbări de fond, poate duce la afirmația „Viața Bisericii după pandemie va fi alta decât viața Bisericii înainte de pandemie”, cu referința la a schimba ceva în fond? Răspunsul Biblic este categoric Nu.

Coloseni 1:18 „El este Capul trupului, al Bisericii. El este Începutul, Cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea.”

Efesenii 5:24a „Biserica este supusă lui Cristos...”

Efesenii 2:19-20 „Așadar, voi nu mai sunteți nici străini, nici oaspeți ai casei, ci sunteți împreună cetățeni cu sfinții, oameni din casa lui Dumnezeu, fiind zidiți pe temelia apostolilor și proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Cristos.”

Perspective sociale post-pandemie

Se vorbește în aceste zile despre o apropiere într-un viitor oarecare de finalul pandemiei, că trebuie făcute pregătiri pentru ceea ce urmează, că lucrurile vor fi diferite, că va fi o schimbare a societății. Un astfel de mesaj poate fi interpretat în multe feluri. Cetățenii sunt atenți astăzi la discuțiile publice, la mesajele comunicate prin *mass-media* despre ridicarea restricțiilor, reluarea activităților și, de fapt, reluarea vieții normale, viața normală având ca reper viața trăită înainte de pandemie.

Perspective spirituale post-pandemie

Iată câteva întrebări care generează analiză și concluzii, întrebări ale căror răspunsuri au fost o cercetare pentru noi în această perioadă:

* Care sunt lucrurile pe care nu le-am făcut din cauza pandemiei și pentru care ne-am rugat, dar la care urmează să revenim?

Care sunt lucrurile pentru care ne pare rău că nu le-am făcut înainte de pandemie, dar pe care le vom implementa imediat ce pandemia încetează?

* Care sunt lucrurile pe care le-am dezvoltat în perioada pandemiei și pe care dorim să le continuăm?

Așteptarea cetățenilor este să revină la viața socială de dinainte de pandemie.

* Care sunt așteptările credincioșilor pentru viața lor spirituală care urmează după această pandemie?

În această pandemie au fost regrete cu privire la timpul pierdut fără rod pentru Împărăția lui Dumnezeu înainte de pandemie.

* Este credinciosul gata să folosească timpul pentru lucrarea lui Dumnezeu dacă harul Domnului continuă după pandemie?

* Suferința ne-a făcut mai buni, mai iubitori și mai empatici, implicându-ne acolo unde este nevoie de noi? Această perioadă m-a apropiat de Dumnezeu și m-a determinat să trăiesc consacrat Lui?

Sunt lucruri și obiceiuri bune pe care le-am implementat în viața noastră în aceste zile de pandemie, precum timpul zilnic de rugăciune cu toți credincioșii din Biserica locală (chemarea la rugăciune zilnică, o unitate în rugăciune pe care a dezvoltat-o fiecare Biserică), misiunea socială, iar lista continuă de la o Biserica locală la alta.

Dragostea lui Dumnezeu ne entuziasmează, ne face plini de râvnă pentru El și gata de o implicare amplă pentru Împărăția Sa în zilele care urmează.

„Cât despre mine, eu și casa mea vom sluji Domnului.” (Iosua 24:15b)

Learning to Abide

Pastor Greg Laurie

"I am the vine, you are the branches. He who abides in Me, and I in him, bears much fruit; for without Me you can do nothing." (John 15:5)

All too often as Christians, we substitute perspiration for inspiration. We're so busy doing Christian things that we forget about Christ.

Did you know that's possible? We can be going to our Bible studies and teaching over here and helping over there. And then suddenly one day we say: *"I'm overwhelmed. I'm feeling burned out."*

Psalms 91 says: *"He who dwells in the secret place of the Most High shall abide under the shadow of the Almighty"* (verse 1 NKJV). The Hebrew word used here for dwells speaks of quiet, resting, and remaining with consistency.

It parallels the New Testament word that Jesus used in John 15, where He said, *"He who abides in Me, and I in him, bears much fruit; for without Me you can do nothing"* (verse 5 NKJV). The word abide means *"to stay in a given place."*

So essentially, God is saying: *"I don't merely want a relationship with you, I want fellowship with you. I want you to come close to Me. I want you to be near Me. I want you to remain consistently in My presence."*

Yet many of us can be like Martha, who frantically worked to prepare something for the Lord, while Mary sat at His feet, drinking in His every word. Martha became frustrated and demanded that the Lord tell Mary to help her.

But Jesus corrected her and said: *"Martha, Martha, you are worried and troubled about many things. But one thing is needed, and Mary has chosen that good part, which will not be taken away from her"* (Luke 10:41-42 NKJV).

Mary knew what was important. She knew there was a time for work and there was a time for worship.

Yes, there is a time for work and serving. At the same time, the best work always will overflow from a life of worship. However, it can never take the place of it.

Are you dwelling in the secret place of the Most High?

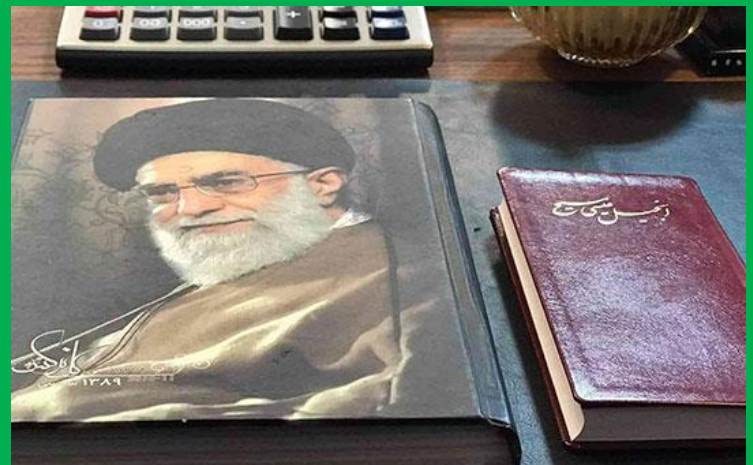
"The Most They Can Do is Kill Me"

Source: *The Voice of the Martyrs USA*
28 Apr. 2021

The Iranian government is among the most oppressive regimes in the world. Christians are persecuted by government authorities, which have a network of informants in each city.

Family, friends and community members also persecute Christians, especially when news of a conversion becomes public.

A Muslim religious leader and lecturer named *Hamed* began chatting with Christians on a Christian broadcasting website.

He was angry that someone would proclaim Jesus as the way and the truth. Soon, *Hamed* began writing in every day with questions.

A week later, *Hamed* wrote to say that he had given his life to Christ secretly, but that he was afraid of the reaction of his family and workplace. *"I felt so much peace after reading the Bible"*, he said. *"I studied the Bible thoroughly and searched online for more commentaries on it."* *Hamed* also said the content of what he was teaching his *Islam* students had changed, and they had noticed.

His wife confronted him, and when he revealed he was following Jesus, she threatened to divorce him.

"I am now a secret Christian and have to speak to you in private", he wrote. *"The most they can do is killing me, but they can't take away my love for Jesus!"*

Cheese Cake de căpșuni

Ingrediente

Baza de la tort

1¾ c. biscuiți procesați
1 lingură zahăr
8 linguri unt topit

Crema de tort

500g. căpșuni (plus extra pentru decorație)
400g. cremă de brânză (temperatura camerei)
400g. brânză mascarpone
2/3 c. zahăr
250 ml. smântână
2 linguri suc de lămâie
1 lingură esență vanilie
4 linguri gelatină + 125 ml. apă

Topping

extra căpșuni tăiate felii
½ plic jeleu pentru tort

Mod de preparare baza de la tort

Se șpreiază cu ulei o formă de 20 cm. și se tapetează cu hârtie. Procesăm biscuiții și adăugăm zahărul și untul topit. Se presează bine biscuiții pe fundul formei și se dă o jumătate de oră la frigider.

Mod de preparare crema de tort

Se face un piure din 500 g. căpșuni și se dau prin strecurătoare. Se aruncă semințele rămase în strecurătoare. Se bate bine crema de brânză și crema mascarpone cu zahărul (5-7min). Apoi se adaugă cei 250 ml. smântână rece și se amestecă 4-5 minute (atenție să nu se taie). Gelatina se amestecă cu apa și se lasă 5 minute, apoi se încălzește încet la foc mic până la dizolvare.

După ce s-a amestecat bine crema de brânză cu zahărul și cu smântâna, se adaugă piureul de căpșuni, suc de lămâie și vanilia, și se amestecă bine. Ultima se adaugă gelatina încălzită și dizolvată și se amestecă bine încă 3-4 minute.

Se toarnă crema de căpșuni în forma pregătită, se nivelează și se bate de masă de câteva ori ca să nu rămână bule de aer.

Mod de preparare topping

Dizolvăm praful de jeleu după instrucțiunile de pe plic, decorăm tortul cu feliile de căpșuni. Cu o pensulă întindem jeleul pe toată suprafața.

Se lasă la frigider 4-5 ore (sau peste noapte).

Poftă bună

EL A ÎNVIAT - ȘI NOI VOM ÎNVIA!

„UNDE ÎȚI ESTE BIRUINȚA, MOARTE? UNDE ÎȚI ESTE BOLDUL, MOARTE?” . (1 Corinteni 15:55)

Cristos era mort, în mormânt, după ce a fost răstignit, crucificat și îngropat.
Și mă gândesc cum a fost momentul în a treia zi, când cel rău și toți slujitorii lui credeau că lupta a și fost câștigată de ei;

MORMÂNTUL SE DESCHIDE ȘI CRISTOS SE RIDICĂ BIRUITOR!

Oare cum a fost acel moment cosmic pentru universul întreg, atunci când Fiul lui Dumnezeu a câștigat biruința asupra morții, cu moartea pe moarte călcând?

Ce frumusețe de nedescris

în momentul când piatra se dă la o parte,

când Cristos se ridică din morți,

când moartea este învinsă pentru totdeauna !

Unde îți este boldul, moarte?

Unde este puterea morții?

Puterea morții este păcatul!

Dar Cristos a adus iertare de păcate și a adus înviere din morți !

EL A ÎNVIAT! ȘI NOI VOM ÎNVIA!

Ioan Ciobotă